

[Wilhelm]

rer FETs interesse for EF-modstandere med, at de nok også er mod tanken om en Euro-pahær.

Alle tre standpunkter er fuldt lovlige. Endnu da. Det sidste er oven i købet officiel dansk politik. Ligeledes endnu da. Men det har altså ikke afholdt FETs afdeling for nedbrydende virksomhed fra at registrere folk alene for disse standpunkter.

Det må være et minimumskrav, at de pågældende bliver orienteret om, at dette er sket.

*Besvarelse (22/12 77):*

**Forsvarsministeren (Søgaard):**

De i kommissionsdomstolens beretning omtalte kartoteker for region VII (Bornholm) og region III (Syddjylland) er ifølge beretningens side 13 og 14 destrueret.

Da dette er tilfældet, kan kredsen af personer registreret i omhandlede kartoteker ikke fastlægges. Allerede af denne grund er det ikke muligt at orientere de pågældende.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at sager, som behandles af forsvarrets efterretningstjeneste, ofte vil være unddraget aktindsigt, jfr. herved § 2, stk. 2, nr. 1, og § 10, stk. 1, i lov af 10. juni 1970 om offentlighed i forvaltningen.

Til *forsvarsministeren* (16/12 77) af:

**Wilhelm (VS):**

»Vil ministeren oplyse indholdet af »request« nr. 1-9, 11-17 og efterfølgende nr. 18 fra Ulrik Schmidt til Hetler, hvori Ulrik Schmidt på FETs vegne har anmodet Hetler om at udføre særlige og hidtil ikke offentligt kendte opgaver for FET?«

(Spm. nr. 261).

Begrundelse.

Kommissionsdomstolen fik til opgave bl. a. at undersøge, om FET har haft kontakter med Hans Hetler i strid med den regeringsbeslutning, der blev truffet den 30. september 1968. Opgaven var således ikke begrænset til de forhold, Ekstra Bladet allerede havde afsløret, men var mere generelt formuleret. Der skulle være lys over landet, som både statsministeren og den daværende forsvarsminister udtalte på pressemødet den 5. juli 1977.

Imidlertid behandler kommissionsdomstolen i sin beretning alene de forhold, som på forhånd var fremdraget af pressen, herunder forhold i forbindelse med bestilling (»request«) nr. 10 og nr. 18 fra Ulrik Schmidt til Hans Hetler. Det omtales end ikke, om domstolen har forsøgt at gøre sig bekendt med de mange andre bestillinger, endside hvad disse gik ud på. Derimod fremgår det, at forklaringen ikke kan være, at der kun har været tale om disse to, som af særlige efterretningsmæssige årsager er blevet udstyret med kodenavne nr. 10 og 18, idet det på side 27 hedder: Schmidt mener, at han tilsendte Hetler i alt 20-25 requests.

En undersøgelse, som kun omtaler mindre end en tiendedel af de bestillingsarbejder, Hetler har udført for FET, kan selv ikke med den mest skrupelløse naivitet hævdes at kaste lys over landet. VS må derfor forlange, at regeringen skaffer oplyst, hvad de øvrige bestillingsarbejder udført af Hetler for FET har bestået i.

*Besvarelse (22/12 77):*

**Forsvarsministeren (Søgaard):**

Som anført i kommissionsdomstolens beretning side 38 destruerede Ulrik Schmidt ved sin afgang fra forsvarrets efterretningstjeneste i 1973 det skriftlige materiale vedrørende samarbejdet mellem ham og Hans Hetler. Herunder destrueredes også Ulrik Schmidts genparter af de såkaldte »requests«, som var sendt til Hetler.

Der befinder sig i de sagsakter, som kommissionsdomstolen er kommet i besiddelse af som led i sine undersøgelser, kun et enkelt eksemplar af de »requests«, som har været i Hetlers besiddelse, nemlig »request« nr. 18. Indholdet af de øvrige »requests« har derimod ikke kunnet oplyses, se dog om det såkaldte »request« nr. 10, beretningens side 61. Det bemærkes i denne forbindelse, at Hetler over for kommissionsdomstolen har oplyst, at han ikke er i besiddelse af yderligere skriftligt materiale vedrørende sit samarbejde med forsvarrets efterretningstjeneste, herunder heller ikke yderligere »requests«.

Det er på denne baggrund ikke muligt at få yderligere oplysninger om indholdet af de såkaldte »requests«.

Til *boligministeren* (16/12 77) af: